

Marstal Kajakklub



Nyhedsblad Efterår 2015

Marstal Kajakklub / Navne:

Bestyrelsen:

Formand Susanne Grube	30131662	sgrube@mail.dk
Næstformand Niels-Jørgen Bech	24276551	n.j.bech@gmail.com
Kasserer Karna Ravnø	50724625	ravnø@gmail.com
Kurt Lund	23411086	aeroelandkoekken@mail.dk
Jørgen Friis	25147109	JoergenFriis@msn.com
Suppleant Ken Vøge	40367916	ken.vøge@gmail.com

Redaktør Klubbladet

Else Jakobsen	27818759	eliza2010@live.dk
Layout / billeder Hjemmesiden og Nyhedsbladet		
Karna Ravnø	50724625	ravnø@gmail.com
Webmaster Hjemmeside: www.marstalkajakklub.dk		
Christian Folting	22461552	cf@marnav.dk

Side 3: Formandens beretning – Susanne G
Side 5: Kajakhuset Ærøskøbing
Side 7: Afslutning for børn- og ungeholdet
Side 9: På togt i 'Sydhavet' – Susanne L
Side 15: Gudenåturen 27-30 august - Margrethe og Niels-Jørgen
Side 22: Portræt: Kajak som social naturoplevelse – Ida Marie
Side 25: Schweiz – Anne Lund
Side 29: Sommertur til Wales – Susanne G
Side 32: White Water kursus i Sydsverige - Ib
Side 38: Fåborg Outdoor Event – Kurt Lund
Side 39: Grønlandsk Symposium på Valdemars Slot – Susanne G
Side 41: Vinteren står for døren... - Susanne L
Side 42: Km-statistik
Side 44: Kalender for vinteren

Forsidebillede: Rejsegilde fredag den 24. juli med primus motor Niels-Jørgen. Siden da er der bygget meget. Følg byggeriet på hjemmesidens galleri.

Formanden har ordet

Så er endnu en sommer gået på hæld. Det har været en rigtig god kajaksæson, hvor mange har været aktive på vandet.

Fra årets begynderhold er stort set alle frigivet og fra vores børnehold har vi i år frigivet to af de ældste.

Rigtig mange gode ture er det blevet til hen over sommeren, enten i smågrupper, alene eller på nogle af alle de gode arrangerede ture, som har været planlagt for alle medlemmer. Tak til jer der tager de gode initiativer. Og til os andre, er det vigtigt at støtte op om disse ture, hvis vi ønsker, de skal fortsætte.

Vi er nu gået ind i vintersæsonen, der strækker sig fra 1. oktober til 1. maj. Jeg præciserer lige, hvad vores sikkerhedsbestemmelse siger:

Kun frigivne roere må være på vandet i vinterperioden (fra 1. oktober til 1. maj). Alene må der kun roes på vand, hvor man kan bunde (maksimalt 1 meter), dog må sejlrende og havnebassiner passeres.

Er man to eller flere roere må der roes frit.

Roere med EPP 3 niveau, der kan rulle i vinterkoldt vand, har dog tilladelse til at ro frit. Instruktørgruppen kan til enhver tid kræve at se mindst to former for selvregning.

Der skal anvendes våd- eller tørdragt, samt sikres beskyttelse af hoved og fingre.

Hen over sommerferien havde vi traditionen tro travlt med HCM. I år havde Ibs turhold for frigivne EPP2'er kun 2 deltagere, vores sommer ugekursus for begyndere med Kurt og Thea som instruktører, var slet ikke fyldt op. Vores kravlegårdsarrangementer var sjove og hektiske som vanligt, men heller ikke her var der så mange deltagere som vanligt. Vores indtjening blev derfor mindre end budgetteret.

På instruktør- og bestyrelsesmøderne har vi drøftet dette. Vejret har bestemt haft sin del af skylden, men vi vil også se på vores måde at reklamere tilbuddet.

HCM er en frivillig indsats og jeg vil gerne takke alle de aktive medlemmer, som har ydet en indsats, stor eller lille, det er her vi tjener penge til ”smørret”. Så alt har betydning.

Vi har også i år haft mange gæsteroere, som har lånt en nøgle og benyttet vores faciliteter. Det er dejligt at kunne tilbyde denne gæstfrihed, og vores gæster udtrykker altid begejstring for vores faciliteter.

Bestyrelsens arbejde med byggeriet i Ærøskøbing har fyldt en del. Det er Niels-Jørgen, der er primus motor sammen med Hans Eriksen om at organisere og fordele arbejdet. Kajakhuset i Ærøskøbing blev overdraget til os den 9. oktober, som Niels-Jørgen skriver om, hvor vi havde Åbent Hus for medlemmerne. Det er en stor ære, fornøjelse og glæde at kunne sige ja tak til et så flot byggeri. Det er en kæmpe gevinst for klubben. Vi håber at kunne tiltrække flere medlemmer med de fine faciliteter. Niels-Jørgen har sammen med sin hustru Kirsten lavet et kæmpe arbejde med fondsansøgning og har virkelig fået mange penge ind, som gør at Kajakhuset bliver færdig apteret og udstyret med nye kajakker, uden at det koster klubben penge.

Fantastisk flot arbejde, som klubben er meget taknemmelig for.

Ærø Kommune har tilbudt os at kunne benytte svømmehallen til kajakaktiviteter. Det er en glædelig nyhed, som vi har takket ja til. Hidtil har vi flere gange årligt pakket kajakker på trailer og taget en tur til Svendborg gamle svømmehal.

Lige nu er vi ved at lave aftaler og få uddannet livreddere, så vi håber at kunne starte aktiviteten op efter jul. Nærmere herom, når vi er klar.

Selv om vi nu kryber lidt i vinterhi, vil jeg gerne slå et slag for at komme på vandet og nyde de smukke dage. Men husk fornuftig påklædning, mobil i vandtæt pose og vær sikker i jeres redningsøvelser. På det sidste har vi i pressen hørt om, at der har været flere kajakroere, der har været i havsnød og er blevet reddet op af helikoptere. Det burde ikke være nødvendigt, når man er frigivet fra vores klub, hvor sikkerhed er i højsædet konstant.

Der er arbejdsdag sidst i oktober og julefrokost er den 5. december, hvor vi starter med at sejle med julepyntede kajaker, kun fantasien sætter grænser her.

Nytårsrul er kommet for at blive, så kom ned og hep, hvis du ikke vil deltage.

Byd gerne ind med vinteraktiviteter og fællesmiddag.

Husk Generalforsamling den 5. marts 2016. Her har jeg valgt at stoppe som bestyrelsesmedlem og dermed som formand. Efter 15 år i bestyrelsen og heraf 10 år som formand, er det bestemt på tide, at lade andre komme til. Jeg håber herved at kunne få mere tid til det at sejle kajak.

Vi ses på vandet.

Susanne

Kajakhuset Ærøskøbing

Siden sidste blad er der heldigvis sket en masse med Kajakhuset på Vester Bådehavn i Ærøskøbing.

Pilegårdens Maskinstation ved Karsten Groth gravede ud til grunden, og murermester Per Elman og hans dygtige folk Henning, Lars og Mathias støbte grund, inden Ærø Møbler ved Ole Sækmose kunne komme i gang. Ærø Møbblers tømrere Karl Erik og Hans Mikkell var effektive et par sommeruger, og fredag den 24. juli kunne vi fejre rejsegilde på Kajakhuset. Marstal Kajakklub bød på pølser, brød, øl og vand, som det hører sig til. Men inden da var der taler ved Ole Sækmose der fortalte lidt om alt det, der skulle til før der endelig kunne blive rejsegilde på Kajakhuset. Niels-Jørgen takkede på vegne af Marstal Kajakklub alle de, der havde bidraget til at der kunne holdes rejsegilde på Kajakhuset, både de førnævnte håndværkere og ikke mindst de kajakklubmedlemmer, der udgør tjæreholdet fra Bøssehave. Thomas Norrild fra Sydbank overrakte en check fra Sydbank Fonden på 12.000,- kr. til fast belægning i Kajakhuset.

Herefter var det tid til at få kransene og flagene op. Det krævede en del smøring, med øl, og en hel del baksen frem og tilbage og endnu mere smøring,

inden kajakfolket på gulvet og tømrerne på taget blev helt enige om, hvor kransene skulle monteres. Kransene, hvor den øverste er bundet af marehalm og den nederste af blæretang, har vajet over byggeriet hele sommeren. Nu hænger de under tagskægget i Kajakhuset.

Efter rejsegildet gik der vist ferie i den for håndværkerne, for længe skete der ikke ret meget. Men så blev der monteret de sidste åse mellem spærene og der blev monteret plader udenpå, så det kom til at ligne et rigtigt hus. Herefter gik arbejdet med at montere spåner på taget i gang. Søren og Henrik fra Ærø Møbler var flittige og effektive og Hans og Johan fra kajakklubben sørgede for, at der blev hentet spåner i Bøssehave og for, at de blev pakket så det var enkelt for håndværkerne at håndtere dem. Opgaven med at montere spåner på taget var en stor omgang, så Ærø Møbler indkaldte hjælp fra Tyskland. Der kom også gang i monteringen af spåner på facaderne af huset. Desværre havde arkitekten lavet en fejl, da han havde skrevet tjærevejledning til os. På facadespånerne skulle hele fladen tjæres. Det klarede håndværkerne ved at gå efter med en pensel, hver gang de havde sat en række facadespån op. Men det var ikke det eneste problem, for pludselig viste det sig, at der ikke var cedertræsspåner nok. Hurtigt blev der bestilt 16 pakker mere og takket være en hurtig indsats fra Hans, Astrid, Karna, Anne, Kurt og Niels-Jørgen blev de 2000 nyankomne spåner hurtigt tjæret. Imens havde Johan travlt med at tjære false i døre og vinduer. Finn fra Ærø Møbler lavede lemme og inddækninger. Til sidst kom også Bjarne fra Ærø Møbler på til at hjælpe med at få Kajakhuset færdigt. Noget af det sidste der skete var, at der skulle bores huller til vinduer/glugger. Når der var boret hul, skulle der monteres en plexiglasplade under yderspånen. Det er utroligt, som huset skiftede udtryk med alle hullerne i, og flot at opleve hvor lyst der nu er inde i huset.

Fredag den 9. oktober var der afleveringsforretning på Kajakhuset. Heri deltog Mads Lindstrøm fra Lumo Arkitekter der har tegnet Kajakhuset, Ole Sækmose fra Ærø Møbler der har bygget huset og fra Marstal Kajakklub deltog Hans Eriksen, Jørgen Friis og Niels-Jørgen Bech. Mads Lindstrøm roste byggeriet og den flotte udførelse. Der manglede kun at blive udført nogle småting og da der er leveringstid på dørene kan de først monteres senere. Kajakhuset er nu afleveret fra Ærø Møbler til Marstal Kajakklub. Nu er det Kajakklubbens ansvar at få de sidste ting på plads i huset. Det vil være til gavn for både hus

og brugere at få støbt et betongulv i huset frem for bare at lægge fliser. MKKs bestyrelse har lavet fondsansøgninger og vi håber på, at vi snarest får positivt svar, så der kan støbes gulv.

18. Oktober 2015 Niels-Jørgen

Afslutning for børn- og ungeholdet tirsdag den 29. september 2015

Efter en sæson med det dårligste tirsdagsvejr i mange år var det blevet tid til efterårsaflutningen. Det var derfor til stor glæde for os alle, at denne dag bød på det mest fantastiske sommervejr, høj og klar himmel, solskin og havblik.

Alle havde travlt med at komme på vandet og vi startede med at spille ”slask” = stikbold. Det gælder om at ramme de andres kajak med bolden. Når man rammes er man ”død” og er først med i legen igen når man har drejet kajakken 360 grader rundt.

Derefter legede vi klemmeleg, i dagens anledning nu med balloner. I hver ende af kajakken blev der sat en tøjklamme fast, hvorpå der var bundet en ballon. Så gjaldt det om at tage klemmer med balloner fra de andre uden at sprænge ballonen og derefter sætte dem fast på sit eget skørt. Når klemmerne først sad på skørtet, måtte andre ikke tage dem. Det lyder måske ikke så svært, men for at det ikke skal blive alt for vildt og for at gøre det lidt mere udfordrende, så foregår det uden pagaj - altså må man håndpaddle. Vinderen blev den der kunne samle flest balloner, inden Thea piftede legen af. Legen sluttede med ballondans i kajak: Igen blev klemmerne med balloner sat fast i enden af kajakerne, men denne gang fik hver deltager et lille lagkageflag, og så gjaldt det om at sprænge de andres balloner. Vinderne blev Ida og Thea W der sluttede med hver én ballon.

Så var det tid til multistafetten, hvor Susanne og Niels-Jørgen holdt øje med, at det hele gik korrekt til. Der blev lavet to hold og så gjaldt det for holdene om at runde hver sin bøjle. Der blev dystet i mange forskellige discipliner: Alm. roning frem og baglæns tilbage og roning med en spand vand på



Ballonkamp



Vandspandedyst

fordækket (det gik forbavsende godt, vi havde nok troet at det ville være sværere). Så fulgte blindroning, hvor roeren havde bind for øjnene og skulle dirigeres med tilråb af en anden fra holdet - også dette gik rigtigt godt. Sidste disciplin var at få alle på holdet hurtigst muligt rundt om bøjen og tilbage igen, men kun med én kajak på vandet ad gangen. Det ene hold satsede stort og havde alle 5 deltagere i og på den samme kajak. Det gik rigtigt godt til at starte med, men overvægten var for stor og kajakken sank. Herefter var det enkelt for det andet hold: først en omgang med 4 i og på den samme kajak og derefter roede Ida sejren hjem i fin stil.

På land var der heldigvis en masse voksne til at hjælpe med at få vasket kajaker og udstyr.

I klubhuset var der dækket op til fest ved det lange bord og buffeten bugnede af den medbragte mad. Da vi var færdige med at spise, blev der uddelt præmier og beviser, hvor det var skrevet, hvor mange km hver enkelt havde roet.

Mange tak for hjælpen til Emma og Cecilie som går på VUC, og som dukkede op her i klubben efter sommerferien. De har begge roet kajak på efterskole, Emma har både EPP2 bevis og er EPP1 instruktør og Cecilie er godt på vej. Tak til Lene for at være der og give en hånd med. Tak til Linda og tak til alle de forældre der lige hjælper med til at få det hele til at fungere.

Vi håber at se en masse glade børn og unge når vi starter igen tirsdag den 3. maj 2016.

Niels-Jørgen

På togt i 'Sydhavet'

Klubbens undervisningsafdeling udbyder et rigtigt godt kursus rundt i Det Sydfynske Øhav. Desværre er der kun få, der viser interesse for denne fantastiske oplevelse, der varer en lille uge, under kyndig ledelse af Ib himself. Men Karna og jeg havde længe drømt om en kajaktur i øhavet og kontaktede Ib, der var med på den, selv om vi kun blev tre deltagere i alt.

Marstal – Strynø (10 km)

Lørdag den 11. juli gik det så løs. Vi mødtes i klubben kl. 13 og gik i gang med den svære kunst at pakke en kajak til en hel uge. Nøje gennemtænkte og meget lange lister var udarbejdet i forvejen, vi havde brugt tid på at prøvepakke nogle dage før afgang, så det gik rimeligt smertefrit med at få proppet kajakerne fulde til randen. Aftalen var, at vi alle skulle have en kajakvogn, men én var brudt sammen, og vi fandt kun en enkelt lille en i klubben som vi tog med. Det skulle vise sig at være en stor fejl.

Det var en dejlig stille dag med nuancer af gråt så langt øjet rakte. Vi vinkede farvel til Marstal og satte kursen mod Langholmshoved, hvor Ib serverede kaffe og wienerbrød som en god start på turen. Snart nåede vi Strynø, hvor vi måtte kæmpe noget for at få kajakerne på land på den lille bro - og det var her, Karnas vogn brød sammen og endte på lossepladsen. Vi fik dog trukket kajakerne op på Smakkecenteret, hvor Ib bød på rødvin, mens vi satte vores telte op for første gang, lidt utrænede, men det gik fint. Ib morede sig kongeligt over min fine nye luftmadras - Prinsessen på ærten - men jeg blev rigtig glad for den, selv om den fyldte det meste i mit lille tunneltelt.

Vi spiste en skøn middag på Det Gamle Mejeri, multe med verdens bedste kartofler og kølig hvidvin til, og som kronen på værket fik vi en dejlig isanretning til dessert. Senere gik vi tur på den hyggelige ø med de gamle fine huse. En dejlig dag var forbi.

Strynø – Drejø (20 km)

Det havde regnet noget om natten, men næste morgen var vejret OK. Vi baksede af sted med kajakerne, heldigvis havde de vogne på Smakkecenteret, så vi fik dem søsat og satte kurs mod Monnet på den yderste spids af Tåsinge. Vinden var i vest, så vi fik noget side-modvind på vejen over åbent hav. Kaffen blev drukket på det naturskønne Monnet, omgivet af nysgerrige får.

Af sted igen, denne gang med kurs mod Hjortø, hvor vi søgte lidt læ ved Mejlholm og Hjelmshoved. Trods modvind nåede vi frem til Hjortø omkring middagstid og spiste dejlig frokost i havnen. Efter en lang tur i kajakerne trængte benene til at blive strakt ud, så vi spadserede en tur rundt på øen, hvor naturen efterhånden har taget over og alle marker ligger brak, uden kvæg til at

holde vegetationen nede. Et dejligt vildt og øde sted midt i havet, med en hel speciel atmosfære.

Hjortø har ingen købmand eller kro, så vi fortsatte mod Drejø, som jo også var dagens mål. Igen i modvind på det åbne stykke mellem Hjortø og Drejø og rundt om Høllehoved og Knappen på den yderste spids. Ib og Karna kendte den gamle havn på Drejø og omtalte den i varme og rosende toner. De havde helt ret, da vi nåede frem sent på eftermiddagen, viste havnen sig at være det mest hyggelige sted i hele øhavet. Den er ganske lille og kan kun rumme få både, der ikke stikker ret dybt. Et rent paradis for kajakkroere.

Vi fik trukket kajakkerne på land og slog lejr lige ved havnen med den fineste udsigt over øhavet. Bedre sted i verden er svært at finde!

Så var der maden! Maverne rumlede, klokken var mange og købmanden var lukket, så vi besluttede (igen) at gå på kro. Det var en dårlig ide, maden var elendig, så kroen på Drejø får ikke Michelin stjerner i denne omgang. Øllerne var dog heldigvis gode nok!

Nu var det tid til at lægge planer for næste dags rute. Vejrudsigten viste, at vinden ville være i vest hele ugen, og selv om vores mål egentlig var at tage til Fåborg via Avernakø og Lyø, besluttede vi at vende næsen den anden vej og tage mod Svendborg. Men først ville vi besøge Avernakø på en dagstur.

Drejø – Avernakø og retur (15 km)

Vi tog fra Drejø med vinden i vest (som sædvanligt) og iført vintertøj, og roede langs kysten til øens yderste spids. Bølgerne var høje og der var ingen læk at finde, så Ib besluttede, at jeg skulle i snor! En sand rutsjebane tur blev det over de store skummende bølger, så det var nok en klog beslutning.

Vi ankom til den dejligste lagune ved Revkrogen, sejlere kan lægge til her, da vandet er meget dybt. Tæt på stranden ligger det smukkeste sommerhus, ejet af Mærsk familien. Jeg fik mig en dejlig svømmetur i det lækre kolde vand og derefter spiste vi frokost i det grønne, efterfulgt af en spadseretur på klinten og retur langs stranden.

Det var i mellemtiden blevet dejligt stille vejr med lavt hængende skyer over havet, så hjemturen til Drejø var helt problemfri. Vi havde travlt, for vi havde besluttet at spise kager med kaffe i den smukke Gammel Elmegaard på Drejø, som absolut er et besøg værd, en ren fryd for øjet og maven, med lækre kager i smukke, gammeldags omgivelser.

Om aftenen skulle vi selv lave mad, men en tur til købmanden viste desværre meget begrænsede muligheder, alt var dybfrossent. Vi fandt dog nogle koteletter og nye kartofler med salat og fik flækket en middag sammen, som blev ganske spiselig, godt med hvidvin til.

Drejø – Vindebyøre (20 km)

Næste morgen satte vi kurs mod Svendborg, og for en gangs skyld i medvind. Vejret var dejligt stille og vi nåede hurtigt over til Skarø, hvor vi gik en tur og fik smagt på den berømte Skarø is. Vinden var taget lidt til og vi skulle over sejlrenden til Fyns siden, hvilket var en noget stressende oplevelse, da skibene kom fra alle sider og der var gang i bølgerne, men vi nåede i sikkerhed og roede videre langs Fyn op til Rantzausminde, hvor vi spiste frokost i sejlklubben og fik købt dejlige kærnemælkshorn og mad til om aftenen.

Så skulle sejlrenden krydses igen! Denne gang i høje bølger der kom bagfra, samtidig med at skibene fløj om ørerne på os, sådan føltes det i hvert fald! Puha, Karna og jeg var helt skrækslagne, men Ib tog det hele med sin sædvanlige stoiske ro. Vi nåede dog over til Tåsinge-siden og satte tænderne i de lækre kager og kom os hurtigt over den strabadserende oplevelse i sejlrenden! Nu var der ikke langt til campingpladsen ved Vindebyøre, hvor der dog ventede endnu en udfordring, da kajakkerne skulle trækkes op ad en stor bakke! Vi lånte nogle vogne hos Nicus Nature, og fik bakset kajakkerne ind på en lille plads mellem andre campister. Vores små mini telte synede ikke af meget i selskab med de store campingvogne og villatelte.

Vi fik varmet nogle pølser og spiste den færdiglavede kartoffelsalat med glubende appetit, kajakroning sætter godt gang i sulten! Om natten var der uro



Ved Strynø Smakkecenter benytter man denne ikke så tilgængelige 'landgangsbro'.

lejren, vores naboer kom sent hjem og førte lange samtaler med høje stemmer, indtil Ib fik nok og med kraftig røst fra dybet af sit telt krævede ro i lejren. Det virkede!

Ved Svendborg (33 km)

Vi blev hængende i Svendborg nogle dage og benyttede lejligheden til at aflægge visit hos Nicus Nature efter en spændende tur gennem havnen. Ib fik købt sig en lækker sommerjakke i flashfarver, så han er nem at spotte i bølgerne. En tur i Kvickly blev det også til, hvor vi faldt pladask for de lækre jordbærkager.

Om eftermiddagen roede vi langs skoven ned til Troense, hvor vi fik gjort kål på kagerne på den hyggeligste lille plads i kanten af skoven med udsigt til Troenses smukke huse. Turen gik videre til Valdemars Slot, hvor endnu en kajakbutik blev besøgt. Jeg hold stand, mens Karna faldt for en lækker taske.

Vi havde haft dejlig medvind på udturen, men nu var det slut! Hjemturen foregik i modvind gennem det smukke Svendborg Sund, med de store pragtvillaer og haver helt til vandet.

Næste dag sejlede vi hele vejen rundt om Thurø. Vi valgte at tage østom, hvilket vist var en fejl, da vi fik modvind det meste af vejen. Vi havde ellers studeret vejrudsigten nøje, men pludselig vendte vinden den forkerte vej!

Thurø er en idyllisk lille plet, så det blev en dejlig tur med masser at se på og vi fandt et dejligt frokoststed ved Revet i en skøn strandmark.

Om aftenen spiste vi middag på restaurant Øret, der ligger lige ved campingpladsen. Igen noget af en skuffelse, så bortset fra kroen på Strynø var det ikke de store kulinariske oplevelser, vi havde på vores tur!

Svendborg til Ommelhoved (26 km)

Næste morgen blev der lagt planer for hjemturen. Vores oprindelige ide var at tage færgen hjem fra Svendborg, men nu var der kun en vogn tilbage til 3 kajaker, så hvordan fik vi slæbt kajakerne ombord fra det lille hul ved havnen, hvor man kunne komme op? Og hvordan fik vi dem ombord og af borde igen med kun en vogn uden at gøre færgemændene sure over, at vi var for langsomme?

Vi droppede færgen og besluttede at ro hjem. Vinden var i sydvest, så vi ville få sidemodvind i hvert fald noget af vejen. Vi strøg gennem det smukke Svendborg Sund for sidste gang og nåede snart Vornæs, hvor vi spiste frokost med sædvanlig glubende appetit. Kursen blev derefter sat mod Birkholm vest om Mejlholm for at få lidt læ der. Snart nåede vi Birkholm og trængte til et pust efter turen i åbent vand, så vi hoppede i land og fandt for sidste gang den livsnødvendige kaffe frem - der var stadig et stykke vej til målet.

Afsted igen og denne gang måtte jeg en tur i snoren, da kræfterne for alvor var ved at slippe op. Vi kom forbi Store Egholm og nåede endelig frem til Ommelhoved godt trætte. Den sidste tur ned til Marstal blev opgivet, vi ville få stik modvind og var desværre for møre til at ro mere. Så Ib fik sin hustru Minna til at køre ud til os på Ommelhoved, hvorefter Ib drog af sted med Karna til Marstal for at hente hendes bil der. Kajakerne blev tømt og smidt op på taget, fik en hurtig gang vask i klubben og blev lagt på plads – og så hjem under bruseren! Et dejligt togt i 'Sydhavet' var nu forbi, vi var rige på oplevelser og fik 122 stolte km i kilometertælleren.

Det var en uge med mange sanseoplevelser, hvor man er helt tæt på havet, vinden og vejret. Vi fik lært at læse vores kort, lægge en korrekt rute, søge læ for vinden, og at takle bølgerne fra den rigtige vinkel. Øhavet er som skabt til kajakroere, det forholdsvis lille område er en verden for sig med skønne øer i massevis, man kan slå sig ned på for en nat eller flere. Man følger naturens rytme med vinden, der skifter, havets farver, fuglene, lyset og himlen. Livet med en kajak og et telt er dejligt enkelt og ren balsam for sjælen - så heldige er de, der har mulighed for at tage på eventyr i Det Sydfynske Øhav!

Susanne Larsen

Gudenåturen 27. – 30. august

Deltagere: Ib, Karna, Susanne(formand)og Jan, Niels-Jørgen, Jørgen F. og Lillian, Jørn Dreyer (gæst), Astrid, Vagn samt undertegnede.



Hele holdet ved startstedet Emborg Bro

Planlægningsfasen samt de 2 første dage

Jørgen (Friis) var initiativtageren og dermed også arrangør. Der kom mail ud til medlemmerne i maj om turen, og så var det bare om at melde sig på, max. antal 12 stk. Vi blev 11, så det var flot. Turen kunne være fuldt booket faktisk overbooket, hvis tidspunktet ikke var blevet ændret undervejs. Det flotte setup hvor man kunne deltage efter tid og lyst eller tage en 1/2 eller hel hviledag gjorde nok også sit til den store opbakning.

Planlægningsmødet 4 dage før afgang var super effektivt- en time- og så var opgaverne fordelt med madindkøb til morgenmad og frokost, hvor alle blev tilgodeset, færdiglavede retter til de 2 første dage, aftale om pakning af kajaker dagen før, hvilke biler og hvem der skulle være chauffører samt en reminder-liste om personlige ting!!!

Jeg har aldrig været med på kajaktur med overnatning, så det var ret spændende. Desværre kunne jeg kun deltage de første 2 dage.

En del af os stødte til ved færgen 7.45 torsdag morgen og fik pakket resten af vores grej i de tre biler, der var med. Thea havde lånt os sin superbil, meget generøst.

Det regnede ret meget på vej til Emborg Bro, tæt på Gl. Ry, hvor vi skulle starte og undervejs var der lidt opgaver til chaufføren i Theas bil med at finde de rigtige knapper i "flycockpittet", men alle funktioner blev fundet. GPS'en ledte os sikkert frem og regnen stoppede næsten, da vi nåede frem.

Ved Emborg Bro var liv og glade dage, da flere efterskoler var på introtur i kano og Vagn fik også besøg før afgang.

Vi fik kajakerne i vandet ved 13.30 tiden, efter at én af bilerne var sat af ved overnatningsstedet. Der var meget idyllisk - en del strøm, da åen var snæver her. Vi padlede et godt stykke på Gudenåen, meget smukt og der var ikke andre end os. Derefter igennem 2 smukke søer med moderat sidevind-

Gudensø og Rye Mølle Sø. Ved Ry tog vi en genvej igennem en romantisk kanal, der endte ved et stemmевærk, hvor vi skulle bære over.

Vi holdt pause og så kom regnen igen - Ib var den eneste der klarede det uden problemer, da han havde medbragt en paraply, som han i øvrigt fik god gavn af hele dagen.

Videre gennem Lillesø- Birksø, Julsø hvor vinden kom imod og tog lidt fat - men alle klarede skærene fint og vi sejlede ind til Julsø Hotel, smukt gammeldags hotel, hvorfra man kan gå op til Himmelbjerget. Det var der 4 der gjorde - smuk tur derop og flot, flot udsigt.

Derefter var der ikke langt til Skyttehusets Camping, men en ordentlig regnbyge forsinkede os. I lejren var vores grej taget ud af bilerne og var ikke pakket til at modstå regn. Men sådan er lejlivet og selvom jeg ikke havde hørt efter om det lånte oppustelige underlags mærkværdigheder, sov jeg senere fint på 2 cafetæpper fra cafeteriet!

Dagens distance var 17 km, så det var meget passende for alle.

Efter at have sat telte op- og Astrid havde fået snittet en meget lækker og varieret salat og Niels Jørgen havde fået anrettet sin medbragte varmrøge/ røget laks- alle ting i store mængder- spiste vi næsten rub og stub. Det smagte himmelsk!

Glade kanoroere med stor tørst var der også, men de faldt omkuld, da vi gik til ro. De var på vandet før os næste morgen og vi passerede dem i Silkeborg, hvor de slukkede tørsten endnu engang!

Dejligt at komme ned i soveposen som heldigvis ikke var gennemvåd og tænke lidt over dagen og glæde sig over at opleve Gudenåen for første gang i al dens herlighed.

Fredag morgen strålede solen, bare ikke på vores telte!! Ib var ude på en morgenkajakstur, nogle vandrede/badede op til den smukke Slænsø. Vi spiste morgenmad og fik pakket madpakker - meget velorganiseret. Jeg havde glemt tallerkener og bestik, men fik med stor velvilje lånt lidt udstyr, så jeg var heldig!

Vi drog afsted og satte kursen efter Brillerne lige i udkanten af Silkeborg, nu var Gudenåen blevet til Brassø. Vi padlede ind gennem den naturskønne Klüvers kanal til Avnsø, som fra luften ligner et par lorgnetter. Meget smukt og stille og søen skulle efter forlydender være meget dyb.

Derefter kom indsejlingen til Silkeborg med alle de fornemme patriciavillaer til de ultramoderne huse - næsten alle med egen bådebro. I Silkeborg midtby skulle vi igennem en sluse. Vi ventede i lang tid, da vagtmanden stod på gaden og var ikke ved telefonen. Men det klarede formanden fint ved at gå op og undersøge sagen.

Det var flere meter vi skulle ned, så det var ganske interessant og derefter sejlede vi ind gennem byen og genså truppen fra dagen før.

Efter Silkeborg kom der flere og flere kanoer på vandet med unge såvel som ældre, de fleste med megen våd proviant - men de var meget gemytlige. Vi fik en ordentlig byge, men de fleste af os kom i læ under den nye motorvejsbro.



På vej gennem slusen i Silkeborg – det er altid lidt spændene.

Frokosten skulle indtages ved Sminge teltplads, hvor vi lagde til ved en fin kajakbro. Vi sad i læ og solen kom frem, så vi nød det.

Vi skulle videre og nu var der ikke så langt, 8-9 km. Der var god medstrøm og ikke meget vind- så det gik stærkt. Niels Jørgen gav Astrid et ”lift” og de var langt foran og kunne stå og tage imod os midt på eftermiddagen.

Dagens distance var 28 km. Det var en stor fin campingplads med mange fastliggere og meget venlig betjening.

Astrid havde lejet en hytte og var meget gæstfri, så vi spiste alle 11 indenfor - fine frikadeller som Astrid også havde medbragt og fin kartoffelsalat, som Niels-Jørgen havde med. Så sulten blev stillet endnu engang.

På hele turen var der logistik med bilerne, som skulle placeres på det nye overnatningssted og returbilen til udgangspunktet igen og som så skulle hentes igen om aftenen. Jørgen F. m.fl. var meget på, men det fungerede fint, så hermed en stor tak til transportteamet og tak for dejligt selskab med de øvrige deltagere.

Lørdag morgen lagde Astrid hus til morgenmaden og det var tid til at tage afsted for mit vedkommende. Det var ikke helt uden problemer at komme afsted som forberedt, men tak til Jørgen F. som hjalp på bedste vis og jeg nåede på forunderlig vis til København 1 time før beregnet!

Margrethe

Tur på Gudenåen - fortsat

Lørdag og søndag.

Lørdag morgen forlod Margrethe os, hun skulle til København. Jørgen og Lillian sørgede for logistikken, og valgte at støde til os midt på dagen ved Tangeværket. Vi andre kom afsted fra Trust Camping i god ro og orden. Kursen er jo nem at følge på å-sejlads, det er jo bare om at følge strømmen. Dagens første udfordring var Tange Sø, Danmarks største kunstige vandkraftssø anlagt i 1920. Søen har et areal på 6 km² er 13 km lang, op til en km bred og op til 10 m dyb. I modvind kan søen være hård at krydse, da der

også kan være store bølger. Denne smukke sensommerdag var vi dog heldige med let medvind og en flot tur over søen. Flere steder langs bredden var der søbade og andre muligheder for vandsportsaktiviteter.

I toppen af Tange Sø lå kraftværket Gudenaacentralen / Tangeværket, i dag omdannet til Energimuseet. Her var det nødvendigt med en længere overbæring. Heldigvis havde vi kajakvogne med, så det var enkelt at flytte kajakerne ned på den anden side af dæmningen. Det var dog lidt specielt at trække kajakken gennem et moderne industrianlæg med store transformatorer og masser af elektriske ledninger.

Vi spiste frokost med en kanovogn som bord, det var vist dagens store udfordring, for balancepunktet rykkede sig hver gang, der blev flyttet på madpakker og drikkevarer.

Der var meget vand i åen, og da broerne vi skulle starte fra efter frokosten var fastmonterede, var de oversvømmede. Men ved fælles hjælp kom Astrid, Lilian og Jørgen alle godt af sted. Vi andre slappede af og nød at se kanofolket kæmpe med at komme på vandet. Ja, på nær Ib, han var seriøs og nåede at se Energimuseet. Så var det også blevet tid til, at vi skulle af sted. Jeg var blevet fristet af at prøve kanorampen som kajakrutchebane. Jeg fik en stor stærk kanomand til at holde fast i bagenden af kajakken, mens jeg kom i den og fik skørtet på. Så gav han et ordentligt skub og jeg gled ned ad rampen i fin stil. Min flinke hjælper blev vist lidt skuffet, han havde vist håbet at jeg ville afslutte med et grønlanderrul, men jeg valgte nu at stoppe mens legen var god.

Da vi nærmede os Bjerringbro blev der skruet op for baggrundsmusikken, for her var der nemlig gang i Bjerringbro Fyrværkerifestival. På festivalen spillede blandt andet Gnags, Kim Larsen og Carpark North. Vi nåede allesammen frem til Bamsebo Camping ved Ulstrup samtidig. Dagens distance 29 km. Så ventede der endnu en hytte til Lilian, Jørgen og Jørn, denne gang med stråtag og 60'er indretning. Vi andre fik anvist et fint areal rundt om hytten til vores telte. Det viste sig at en del af det blev betragtet som ”offentlig vej”. Heldigvis var der masser af plads til vores telte og det gik fint, da vi fik dem flyttet. Efter bad og skift til festtøj var der afgang til Ulstrup Kro, hvor aftensmaden ventede. Margrethe havde tjekket det ud hjemmefra og bestilt

bord til os, og det var godt, for man kan kun få serveret mad, hvis den er bestilt i forvejen. Dagens ret denne lørdag var indbagt svinemørbrad med salat og flødekartofler. Der var ét stykke kød til hver, men så var det også tommetykt. Salat var der ikke meget af; skålen nåede dog bordet rundt, inden den var tom. Vi spurgte efter mere salat og svaret var, om vi ikke havde fået alle sammen, og det havde vi jo. Til gengæld blev der varmet flere flødekartofler, så der var ingen der gik derfra sultne. Og prisen for dette herlige måltid: 70,- kr.! Desserten blev indkøbt i den lokale SuperBrugs: ispinde til alle der kunne spise mere. Turen hjem til campingpladsen var lidt hård for Astrid, hun havde vist brugt alle kræfterne på vandet den dag. Hjemme på campingpladsen kunne vi fortsat høre musikken i det fjerne, og efter midnat hørte vi masser af knalden og bragen fra fyrværkeriet, men vi kunne desværre ikke se det.

Søndag morgen kørte Jørgen, Lilian, Jørn og Jan til Randers med de tre biler og traileren. Lillian skulle lige øve sig lidt på automatgearet i Theas bil, for mens vi andre roede mod Randers, kørte Lilian og Astrid derop med bilen. De ville gerne besøge Randers Regnskov i god ro og orden. Vi andre nød at komme på vandet.

Det er nu noget helt andet at ro på en å end langs kysten, som vi er vant til. Der er masser at se på langs begge bredder, og i Gudenåen er vandet så klart, at man kan se alle de spændende vandplanter. Nogle steder skulle man virkelig have et fast greb om pagajen for at komme igennem plantevæksten. Min store planteoplevelse på turen var den pragtfulde brudelys, en op til 120 cm høj plante med lange spidse trekantede og snoede blade. Blomsten, der er hvid og svagt lyserød, sidder for enden af stænglen, er opret uden blade med 10-20 blomster i en skærm. Insekter var der også masser af, især var den blåbandede pragtvandnymfe et fantastisk skue.

Efter Langå ændrede landskabet sig. Her var der masser af sivskov og det virkede mere laguneagtigt. Efterhånden nærmede vi os Randers. Vi mødte mange der var på vandet i turkajak. Søndagen var også den dag, hvor vi mødte flest lystfiskere, men dem passerede vi nu bare i god ro og orden. Så var vi nået frem til Randers og Tørvebryggen. Nu kunne vi gå i land ved Randers Regnskov. Dagens distance blev 25 km. Det var et fint sted at gå i land.

Underligt nok måtte der kun parkere turistbusser på den nærliggende parkeringsplads, og ikke biler der skulle læsse kajaker. Vi mente, at de havde glemt at skrive os på skiltet, og så blev der hentet biler og læsset kajaker i en farlig fart. Astrid fandt vi ved indgangen til Randers Regnskov og Lilian måtte afbryde sit besøg på Randers Kunstmuseum, for nu var alle indstillet på at komme mod Ærø så hurtigt som muligt. Køreturen ned gennem Jylland og hen over Fyn gik godt og vi samledes alle på færgen med afgang fra Svendborg kl. 18.15. Vi var alle trætte, men utroligt glade for en fantastisk dejlig tur. Mange tak til jer alle for nogle dejlige dage sammen på og ved Gudenåen, hvor de fleste nåede at ro 100 km. Men specielt en kæmpe stor tak til Jørgen for at tilrettelægge den dejlige tur, sørge for at logistikken fungerede og at der bare var helt styr på alt på en stille og rolig måde.

Niels-Jørgen

Portræt

Kajak som social naturoplevelse

Af Ida Marie Andersen

En solskinsdag i april 2014 stødte jeg på en stolt smilende dame i kajakklubben, som stod med sin nyindkøbte Arrow Nuka GT kajak. Som instruktør på begynderholdet er der ikke mange nye medlemmer, som jeg ikke selv er med til at introducere til klubben. Så jeg var nysgerrig på hvem hun var og hvad hendes historie var. Da vi mødtes i kajakklubben i sidste uge fik jeg svar på mine spørgsmål. Ud af dette møde kom der følgende portræt.

Susanne bærer tørbukser, rojakke og neopren kamikker. Et pandebånd holder håret væk fra ansigtet.



Susanne Larsen har været medlem af Marstal Kajakklub siden efteråret 2013, hvor hun flytter til Ærø efter at været gået på efterløn. Susannes ønske om at ro kajak har betydning for, at hun vælger at slå sig ned på Ærø.

- Et af mine kriterier er, at der skulle være en kajakklub og et spændende rovand. Jeg har overvejet at flytte til Stege, men synes at bugten der ser kedelig ud, siger hun.

Hun ender med at vælge Ærø, som hun kender fra kurser på Kunsthøjskolen og hvorfra hun også har herboende venner. Susanne melder sig ind i kajakklubben samme efterår.

Det er båret af et ønske om at være aktiv i smuk natur, som Susanne altid har dyrket. Tidligere red hun på islandske heste, som nu er blevet skiftet ud med kajakken.

- Det er en vild og utæmmet natur med fugle, sand og vand i modsætning til resten af Ærø, som er et kulturlandskab, siger hun.
- Da jeg var afsted på øhavstur med Ib og Karna kæmpede vi fra Drejø til Avernakø i strid modvind, men på vej tilbage om aftenen var det helt stille – de der stemningsskift er en af de gode naturoplevelser, siger hun.

Hendes glæde ved naturen stammer fra hendes sommerophold ved Gedser og Nordborg Fyr, hvor hendes morforældre var fyrrassere.

- når man tager afsted kan man være i dårligt humør, men er altid i godt humør, når man kommer hjem. Det giver harmoni, når man har været i naturen tilstrækkeligt længe, siger hun.

Det sociale element spiller også en vigtig rolle for Susanne.

- Jeg har aldrig roet alene og tror heller ikke at jeg kommer til det. Jeg er ikke længere på arbejdsmarkedet, så det sociale element er vigtigt for mig, siger hun.

Som regel sender hun sms'er ud til en / nogle roere fra klubben, nogle gange bliver det til noget og andre gange ikke.

Turene udvikler sig hen over sæsonen, som regel starter hun med ture til Strandbyen og rundt om Halmø, men når længere og længere ud efterhånden, som sæsonen skrider frem med ture til for eksempel Birkholm, Langeland, Trillerne, Strynø og Drejet.

Susanne arbejder på at udvikle sine kajakfærdigheder og føler allerede, at hun er nået et godt stykke vej.

- I starten er det langt for mig at ro 10 km, men jeg har trænet en rigtig roteknik hos Ib, det er vigtigt ellers bliver man træt. Jeg arbejder også med at blive god til at kante ellers skal man hele tiden bruge kræfter på at rette kajakken op, siger hun.

Da Susanne ror ved Amager Strand Park i København, træner hun redninger hver gang, når hun afslutter turen. Men efter at hun får sin nye kajak har hun været lidt øm over den. Hun vil dog gå i gang igen, da hun i forbindelse med interviewet oplever at vælte under en bro og ikke kunne komme ud af kajakken.

- Det var en stor forskrækkelse. Jeg har altid fokuseret på at komme op i kajakken igen og aldrig skænket det en tanke, at jeg ikke ville kunne komme ud, siger hun.

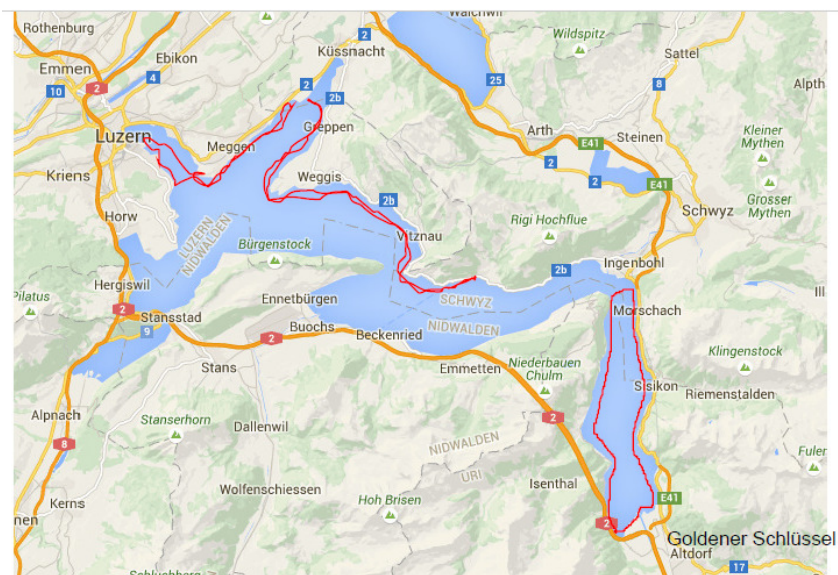
Hun bliver reddet med en eskimoredning og vi ror ind igen. Hun er overrasket over hvor våd og kold, hun er trods tørbukser og rojakke, så hun overvejer at anskaffe sig en tørdragt og skifte sit skørt ud med et, som er nemmere af få af.

Forskrækkelsen har dog ikke taget modet fra hende. I år har hun været på Øhavstur for første gang og vil afsted igen til næste år uden guide. Desuden drømmer hun om at komme til Grønland og ro kajak.

SCHWEIZ

Mandag d. 3. august tog Kurt og jeg den første morgen færge fra Søby til Fynshav, turen gik til Schweiz. Vi ville ned og se det sted hvor jeg havde arbejdet i 1990, på Hotel Goldener Schlüssel, og hvor Kurt kom på feriebesøg. Det er nu 25 år siden, så gad vide om vi kunne kende hotellet og byen!

Med to kajakker på taget gik det den direkte vej til Altdorf. Det tog 15 timer inkl. mad og kaffepauser. Der var desværre alt optaget på Hotel Goldener Schlüssel, men vi bookede et dejligt værelse på et andet hotel ganske tæt på



Vierwaldstättersee - Goldener Schlüssel i nederste højre hjørne

Næste morgen stod vi op til en fantastisk udsigt med de flotte snedækkede bjerge og en varm dag, der var op til 38 grader i de dage vi var der. Vores plan var at ro Vierwaldstättersee rundt, en tur på ca. 125 km. Med start fra Fluelen og så bare sove hvor vi kom frem, men det gik hurtigt i vasken!

1. Vi kunne ikke finde en parkeringsplads til bilen i en uges tid.

2. Det var meget svært at finde et sted hvor man kunne sætte kajakkerne i vand, pga. klipper.
3. Alt var privat-privat-privat.

Nå, så var gode råd dyre! Men vi kørte altså ikke hjem igen, nej vi gir ikke op. Efter en del kørsel og snak frem og tilbage blev det til at vi fandt en campingplads som lå tæt ved Meggen. Ned til vandet var der en lille bitte strand – en ”åbning” på ca. 5 m. hvor der blev sat hegn for om aften efter kl. 20. Her slog vi lejr for en uges tid.

Kl. 15.30 tirsdag sad vi endelig i vores kajakker klar til afgang. Første tur gik ind til Luzern. En dejlig tur hvor vi ofte blev mødt af store hjuldampere som tudede i deres horn så det gav genlyd hver gang de passerede hinanden. De transportererede turister og fastboende fra havn til havn, utroligt hyggeligt. Og det blev bestemt ikke mindre hyggeligt af at komme til Luzern, en by med masser af liv og idyl, gamle træbroer pyntet med blomster og flag. Langs havnekajen på begge sider sad folk på de forskellige restauranter og nød livet. Vi padlede vældigt derud af indtil vi pludselig kunne høre et vandfald i det fjerne – da vågnede vi! Der stod et skilt med ”lebensgefahr”, og så var det om at få vendt kajakkerne i en fart. På kajen og broer stod mange mennesker som vinkede og jublede. Det undrede os måske en smule, men det var vel nok ikke så tit de så et par kajakker tænkte vi. Men da turen gik retur fra vandfaldet, viste det sig at man kun måtte sejle under de broer hvis man havde en ”særlig tilladelse” (De mange mennesker har nok troet at vi var kongelige).

Efterhånden var sulten rykket nærmere, og ønsket om at komme ud af kajakken var ved at være stort. Her opdagede vi virkelig, hvor frit vi har det her hjemme i Danmark, for alt er Privat. Broer, strande, havne osv. Vi måtte næsten ro ud af Luzern igen for at komme på land, og så gå ind i byen igen for at få aftensmad. Derefter gik turen tilbage til campingpladsen, en tur på 25 km. blev det til.

Dagen efter startede vi ved 10 tiden, og roede fra vores base over søen til Greppen. Op langs kysten og helt op til Gersau, hvor vi spiste vores medbragte mad.

Det var en meget varm tur, men utrolig flot. Her er broer og tunneller bygget ind i bjergene højt oppe og lige ud til søen. Om formiddagen, da vi startede ud, var vandet meget stille og roligt, men om eftermiddagen var det meget uroligt.

Der var en masse refleksbølger efter alle damperne og motorbådene, som dukkede frem efterhånden som dagen gik. Man kan næsten sammenligne det med at sejle i en balje. En tur på 38 km.

Ind imellem var der kajakfrie dage, hvor vi gik på vandretur i bjergene. Vi ville helt op til sneen og det kom vi! Men først en vandretur fra Fluelen til Seedors, og derfra med en meget lille bjerglift med plads til 4 pers., gik det en km. opad. Op til et lille bitte landbrug med 12 køer som havde de berømte klokker om halsen, en dejlig afslappende lyd at høre på. Der fik vi en snak med en lokal bondekone. Det var meget spændende at høre om deres hverdag, som ligger så fjernt fra et landbrug i Danmark. Det blev til en vandretur på ca. 25 km., som vi sluttede af med en dejlig middag på Hotel Goldener Schlüssel som stadig var som i 90'erne.

En dag kørte vi til Seedorf, hvor vi fandt en lille søbred og parkeringsplads. Her kunne vi sætte bilen en dags tid og ro mod Bauen. I det område kom vi rigtigt ind under klipperne. En meget flot tur med klart vand. Og efterhånden som tågen lettede op af dagen, kunne vi se alle bjergtoppene.

Men igen kom problemet med at komme i land. Endelig fandt vi en lille bitte ussel plet, hvor der løb rindende vand ned fra bjergene, med et vildt brombær hegn og et par nøddetræer, og der var intet skilt med PRIVAT. Vi spiste vores medbragte mad og drikke. Kurt sad og nød den fantastiske udsigt, og jeg plukkede et par brombær til vores kaffe. Da fik vi pludselig besøg af en lidt stor sur schweizisk mand. Han var bestemt ikke tilfreds med vores ophold på hans grund, og da slet ikke at vi stjal hans brombær. Så hurtigt fik vi pakket grejet sammen og ud på vandet igen.

Ved Seelisberg gik vi tværs over søen til Ingenbohl, hvor de havde nogle lækre isdesserter. Så retur til Sisikon, Fluelen og sidst på dagen var vi igen tilbage ved bilen i Seedorf. En tur på 35 km.

Vi var lidt spændte på hvor stort det vandfald var, som nær havde ført os på afveje den første dag. Så med et kryds fra Meggenhorn til Haslihorn på en km. padlede vi igen mod Luzern. Da var vi lidt mere heldige angående strande. På den side var en rimelig strand / park, med mange mennesker der lå som sild i en

tønne, ind imellem svaner med deres unger. Alle svanerne var tamme, lidt usædvanligt i forhold til herhjemme.

Det var et vandfald på mindst 1½ meter i frit fald, med kæder på hver side. Tror ikke det ville være gået godt at surfe ned af, og vi var da bestemt ikke kommet retur igen.

Forskellige steder på klipperne hvor vi kom frem var der sat statuer op som skildrede deres religion. På et sted så vi sågar en hel åben kirke med alter og bænke lige ud til søen.



Mandag morgen var vores ferie ved at være slut, og turen gik hjem til Danmark. Efter nogle fantastiske dage i Schweiz, godt brune og med et telt hvor alle stænger var brækkede pga. varmen.

Hjemturen gik dog langt fra så godt som derned. Ved Kassel var der sket en ulykke, så motorvejen var spærret, så her holdt vi i kø i 6 timer og i 30 graders varme.

Jeg følte ikke at der var andet at fordrive tiden med end at aflæse hvor de forskellige biler kom fra, og der var mange forskellige lande repræsenteret kan jeg lige fortælle. Kl. 00.30 om natten var vi kun nået 30 km. nord for Kassel. Den nat sov vi i bilen i tre timer, og kørte så videre igen.

Op ad formiddagen nåede vi endelig til Odense, hvor Kathrine stod klar med en dejlig frokost.

Endnu en god sommer med en dejlig kajaktur.

Anne Lund

Sommertur til Wales 2015

Turen var tilrettelagt af Bent Thomsen fra Havkajak Trekantens ro fællesskab. En non profit tur, hvor folk fra hele landet deltog.

Bent er uddannet BCU 5 star og EPP4 og havde Michael med som er uddannet EPP4.

Wales hører med god grund til ét af de mest eftertragtede steder i verden at ro havkajak. Det er et fantastisk sted med flotte klippekyster med mange spændende huler, du kan ro ind i. Det er tidevandsområde, hvilket bevirker at man kan opsøge bølger, som ikke er vindpåvirket. Tidevandet strømmer med forskellig styrke hen over døgnet, derfor kan man få lige fra fladt vand til pænt store bølger – man vælger selv.

Eneste krav til deltagerne var EPP2, men alle var mindst på EPP3 niveau

Jeg havde været med på en af de planlagte præsentationsture i Lillebælt ved Snoghøj og ned rundt Fænø i lidt blæsevejr først på sommeren, hvor vi legede teknik og lavede redningsøvelser og rul, for at Bent kunne få en fornemmelse af, hvad vi kunne.

Da der ikke går færge fra Esbjerg, kørte vi til Amsterdam og sejlede til Newcastle, hvorefter vi kørte tværs over England og syd på til Liverpool og ned til Wales og ud til Anglesey og Holyhead, hvor vi boede i lejligheder i Treaddur Bay.

Området er perfekt, da det ligger i tidevandsområdet og vi havde mulighed for at finde læ, selv når det blæste allerværst. Derfor gik vi ude fra forskellige områder hver dag, alt afhængig af vindretning og vindstyrke samt strøm.

Vi havde vores egne kajaker og udstyr med. På vejen over nåede vi at lære hinanden at kende rigtig godt, dels i bilerne, dels mens vi ventede ved færgen og på selve færgeoverfarten, hvor vi sejlede ved 17 tiden og var fremme ved 10 tiden næste formiddag. På færgen havde vi 2 mands kahytter med havudsigt og spiste aftenbuffet og morgenbuffet sammen.

Vi blev sat sammen med en makker, min var Sanne fra Næstved. Et godt match. Vi var 10 deltagere

Vel fremme fik vi anvist 2 lejligheder og det var på forhånd bestemt, hvem der skulle bo sammen. Vi var 6 mand M/K i vores. Det var super godt at bo i lejligheder, for dermed havde vi mulighed for at få tøj tørret.

Wales var både regnfuld og forblæst, men solen tittede frem rigtig ofte mellem bygerne.

Maden skulle vi selv sørge for. Ved morgenbordet, smurte vi madpakker til dagens tur. (Jeg blev moppet for mine store madpakker- alt det hvedebrød kunne jeg jo ikke blive mæt af, så der skulle noget til.) Vi spiste sammen og hyggede os om aftenen, enten i lejlighederne eller ude på pubber og restauranter.

Første dag lagde vi ud med styretag i vind og bølger, surf og dermed redningsøvelser og rock-landing i bølger, hvor vandet stod op om klipperne. En øvelse hvor hele flokken skal op på en utilgængelig klippe, som man ikke umiddelbart kan lægge til ved. Her var vi for første gang sammen alle mand på vandet, så det var skægt. Fik kikket hinanden an og set på kajaker og udstyr. Det regnende og blæste også den dag.

De næste to dage var vi blæst inde i Menai Strait, hvor alle fik en grundig indføring i, hvordan stærk strømmende vand håndteres. Vandet strømmede med en hastighed på 9-10 km i timen. Her havde vi Rodger Chandler, der var BCU 5 star instruktør med. Han er super god og dygtig til at spotte alle og give os udfordringer hver især. Styretagene og kantningen kom på prøve. Telemarkssviaget gav pludselig mening og stor betydning. Vi færgede i strømmende vand, rullede og redede hinanden med kontakbugsering og tov. Det var super spændende og sjovt.



Vi havde også Rodger med 3. dag omkring the Stacks, som var et af turens højdepunkter. Det var heldigvis sol og roligt vejr, vi nåede at sejle i tiderace 2 forskellige steder, altså bølger som opstår pga. strøm og vind går mod hinanden, stående bølger. Det var helt vildt sjovt.

Der var overfalls, (turbulente strækninger med vand, forårsaget af havstrømme over undersøiske højderygge) hvor vi fløj afsted, og som modsat skulle forceres tilbage.

Vi sejlede i noget meget kraftigt strøm, hvor vi legede ud og ind af eddier og færgede over imellem klipperne, da tidevandet var stærkest.

Vi sejlede langs med høje klipper, med store fuglekolonier, hvor fuglene lå på æg eller fodrede de ny udklækkede unger. Der var skarv, søpapegøjer, arktiske ternier mfl.

Forbi de flotte fyrtårn, som er store turistattraktioner.

Når tidevandet tillod det, sejlede vi inde i hulerne, som var langs hele kysten. Nogle var smalle og dybe, andre kunne vi sejle ind i ét sted og ud et andet.

Rockhopping var også en stor del af turen. Frit oversat betyder det: "Ro mellem klipper, og så tæt på du tør – og kan". Her kommer man helt tæt på klipperne, så man rigtig kan betragte klippeformationernes opbygning og nedbrydning – flot og fascinerende. Og her var det, at man somme tider turde lidt mere end man kunne. Så kunne man blive sat op og stå på en klippeafsats, til der kom en ny bølge 😊

Rhoscolyn gav tiderace og sæler på sidste dagen. De kæmpe store gråsæler lå og solede sig på klipperne, hannen kan blive op til 2,3 m lang og veje op mod 300 kg. Der blev taget billeder! Dejlige bølger og sjovt vand at lege i. En perfekt oplevelse.

Det blæste ofte op mod 12-13 m i sek. Idet Bent planlagde turene så alle kunne være med efter ønske og forudsætninger, havde vi også nogle smukke køreture på små smalle veje.

I alt fik vi 65 km i logbogen, så det var ikke fordi det var lange ture vi roede. Det var rigtig meget leg.

Tidevandet gav mange sjove oplevelser. Vel tilbage efter en tur, kunne kysten være helt anderledes, da det i mellemtiden var blevet højvandet. Vi satte i ved en bred strand og skulle der slæbe kajakerne et langt stykke. Den ene gang gik vi ca. 50 m ud, for at sætte i. Da vi skulle op, lagde vi bare til og var i land. Tidevandsforskellen er noget andet end hjemme i DK – op til 5-6 m da vi var der.

Det var en kæmpe oplevelse at være med. Det var hyggelige folk og vi havde et dejligt sammenhold og meget skæg, trods det vi ikke kendte hinanden på forhånd. Det bedste var latteren, strømmen, bølgerne, hulerne, naturen. Alt så smukt og barskt, og så nogle fantastisk dygtige instruktører og søde kajakdeltagere.

Vi havde 6 hele dage derovre, og brugte 4 dage på transport frem og tilbage.

En kæmpe oplevelse/ Susanne G

White Water kursus i Sydsverige

Vi er 6 fra Marstal kajakklub, der sidder i hver sin lille fos-kajak på en smuk eng tæt på Mörrumsåen. Sidder i en cirkel og lytter til vores instruktør Mads, og alle er sikkert lidt tørre i munden, for om et par minutter skal vi alle ud på det brunlige vand og starte med en wet exit.

Vi er lidt svære at genkende, alle i våd- eller tørdragt og med en gedigen hjelm på hovedet. Det er næsten lettere at genkende farverne på båd, hjelm og svømmevest. Mads giver en kort intro med bl.a. forskellen på at padle havkajak og white water, og trods de flestes hjemmevante status som instruktører, er vi nu alle indrullet som nybegyndere, - padling i strømmende vand kræver helt andre teknikker ...

Og så hopper vi ud fra den halve meter høje brink i vores små poloagtige og farveprægtige både, ligner en flok ællinger på den første tur til vandet og bliver nøje overvåget af Mads, der sidder i en særlig lille båd, så lille, at det er ganske utroligt, at der er plads til hans lange ben. Wet exiten er uvant og noget ubehagelig for de fleste. Uden næseklemme svier ferskvand som salmiakspiritus, når næsen er nederst, og øjnene kan heller ikke lide det. Enkelte prøver en stævnredning (en makker lægger en stævn til, så den væltede har noget at rulle op på), mens et regulært rul ikke bliver efterspurgt.

Og så er vi ellers snart i gang med de særlige fos-teknikker. Åen her er fredelig og bestemt ikke 'hvid', men strøm er der, mens vi skal lære at 'færge' tværs over: Holde en bestemt vinkel op mod strømmen, padle fremad og lade strømmen gøre arbejdet. Ja, men det kræver altså lige, at man holder vinklen, for ellers tager strømmen magten, fører en sidelæns og nedad. Vi lærer hurtigt at kante båden op mod strømmen, at vende 'rumpen' til, for ellers er det 'swimming time', når strømmen kan skubbe den for lave kant endnu mere nedad og rulle båden rundt. Stort set alle får prøvet at gå i baljen, nå ind til bredden, få tømt og så komme ud igen.

En 'eddy' er et lævand, hvor strømmen bag en udragende pynt eller større sten oven i købet løber modsat, og her er der 'helle', hvor man har tid til at danne sig et overblik over, hvordan man kommer videre. En 'peel out' er en

beslutsom manøvre, hvor man i skrå vinkel kommer over 'eddylinien', kanter og i flot stil fortsætter ned ad strømmen. Den gode Mads bygger langsomt op og gør udfordringerne sværere, og se, hvordan hele flokken ret hurtigt kommer efter det, - der bliver længere imellem vandturene og kortere og kortere mellem grinene og de glade smil. Jamen, så skæg en leg med vandet det er!

Der er pause og frokosttid et sted ned ad strømmen. Mads har skovturskurven med og et hurtigt apparat til at varme vand på. Vi smører selv madderne, og der er bestemt ikke noget i vejen med appetitten. Der er tid til lige at få blodtrykket ned, og tid også, så Ida kan få lavet et lille hyggebål med den gode duft.

Vi flytter de to biler længere op ad strømmen og op til en dæmning med virkelig gang i frislusen, der samtidig er en lang laksetrappe til Mörrumsåens

berømte fisk. Vi kikker stedet ud med andagt og halvtørre munde, og Mads peger den eddy ud tæt ind forneden og ind mod dæmningen, hvor han gerne ser os samlet, inden vi går videre. Javel, ja...! De fleste af os vælger den meget vandrige laksetrappe og får en gevaldig (men ufarlig) gyngetur nedover og ud over nogle store sten, inden vi får tvunget båden til højre og ind i eddyn. Makka og Ida foretrækker den korte, men hidsige 'færge' langs dæmningen og



neden for stenene behørigt eskorteret af Mads, der roligt dirigerer og hjælper.

Og nu er vandet virkeligt 'hvidt' og med strømbølger og sten hele vejen over, og vælter vi nu, er det slut med at kunne bunde. Sker det skal der holdes i kajak og pagaj, og man skal flyde ned på ryggen med benene først og rumpen så højt som muligt og prøve at komme i land et mindre hidsigt sted.

Det slipper vi nu alle for, og med Mads forrest vælger vi et højre løb med mange sten og stærk strøm, og vi øver os i at læse vandet og prøver at undgå at knalde lige ind i stenene. Rammer man en sten alligevel skal man læne sig ind mod den (!) i stedet for instinktivt væk for at undgå at blive hængende. Det sker for et par stykker af os, og så må de andre vente i en fælles eddy, mens Mads hurtigt er på bredden med sin lille kajak over skulderen, er hurtigt opstrøms og sætter igen ud i sin kajak for at hjælpe de uheldige fri. Det er ganske imponerende at se hans eminente teknik og store ro og altid med en klar løsning på tingene.

Dagen går næsten alt for hurtigt, men da vi når ned til bilerne er der ekstratur for frivillige, og mens Makka og Ida gerne vil flytte biler, fortsætter vi andre ned ad strømmen. Fint at se, at vi nu spreder os mere, finder selv nye eddyer og muligheder for nye færger og andre måder at læse vandet på. Et sted, hvor der igen er stenet og hidsig strøm, drøner Kurt mod en stor sten, mens Carsten buldrer lige op i ham lige efterpå. Kurt får skubbet sig løs, mens Carsten sidder fast og må have hjælp fra Mads, der hurtigt er tilbage og får ham ind til bredden, så kajakken kan tømmes. Spændende og lærerigt...

Hen på lørdag eftermiddag er vi så igen tilbage i Far Outs basislejr ved Kråkekull. Far Out er Jakob Hertz' enmandsfirma, der oprindeligt startede som white water kursus, men nu også tilbyder havkajak og mountainbike. Lejren ligger midt i den svenske skov med teltpladser mellem træerne, 'laden' som er samlingssted, især når vejret er dårligt, bålsted, udendørsovn, mulighed for 'vikingebad' i en kæmpe stor tønde (hvis ellers der er tålmodighed til at vente de tre timer, det tager at varme op) og også saunaen er brændefyret. I det hele taget et sted med rustik atmosfære og oplæg til, at man gør tingene i fællesskab. Varmt brusebad og massør til ryggen må man tænke sig til...

Foruden os fra Ærø er der en snes mountainbikere, der har slidt de svenske

klippestier hele dagen. De to dages kursus for 1700 kr. er inklusiv mad, og denne aften står den på pizzaer bagt i den udendørs ovn, der efter en rum tid er oppe på 300 grader. Vores hold sørger for ingredienserne, diverse slags grønsager og pølser, mens mountinebikerne udruller tynde runddeje og pynter med vores sager. Kun 3 minutter tager det Mads at fremtrylle fint bagte pizzaer, som deles op og fordeles efterhånden til samtlige sultne maver. Det tager sin tid, men alle bliver mætte og får prøvet de mange pizza udgaver. Aftenen er stjerneklar og stille og bliver selvfølgelig afrundet ved det varme og rigelige bål.

Søndag morgen er Marstal Kajakklub oppe som de første og starter dagen med Idas grundige yogaøvelser og et solidt morgenfoder, og med kajaktøj i pose og de 7 kajaker i Madses store transportbil, er vi snart nede ved åen sydligere end ruterne i går. Opvarmningsleg og så ud på det også her rolige åvand, og vi synes allerede, at vi er lidt øvede. Selvom vandet er roligt, er Mads god til at finde på småøvelser som fx padl 5 tag og se hvor længe du kan holde kajakken på ret kurs (ikke mange sekunder!) eller hold kajakken på kant i 5 tag, skift kurs fx 45 grader og hold den uden at bruge pagajen.

Undervejs får vi nikket til de hyppige lystfiskere, der med rolig mine holder inde, mens vi når forbi, – der er tilsyneladende ingen konflikter her på den stærkt besøgte lakseå. Vandet begynder at løbe stærkere, og det bliver mere stenet, og Mads er god til at orientere på forhånd, men synes også det er fint, at vi selv stikker kursen ud. Ida sætter kajakken grundigt fast et sted og mister pagajen, som Thea heldigvis når at fange, og vi er et par stykker, der løber tilbage på land for at hjælpe. Ellers ingen svømmetur eller andre problemer, og efter et par et par km trækker vi alle på land og går langs med et par hundrede meter til dagens store udfordring og svendestykke: 'Vittskövle fossen'. Bare alene navnet og al denne fossen af vand!!

Der er en træbro over, så vi kan få et overblik fra oven, og den er i sandhed ganske imponerende. Voldsom og hvid vandføring mange steder, strømrrender, men også store sten, der synes at spærre enhver båd, og lidt nede efter broen en forsamling af store sten tværs over, der virker som en sammenhængende mur af hvidt vand. Heldigvis er fossen med god vandføring og deciderede strømbølger mange steder.

Er vi pludselig blevet noget stille os 6 fra det sydfynske, mens Mads giver os oplægget? ”Gå sammen 2 og 2 og bliv enige om, hvordan I vil komme ned igennem”. Han udpeger også den eddy, hvor vi kan komme ind og efterpå bære op til endnu en tur.

Alle sætter ord og kurs på, og så går den vilde jagt ned over en ad gangen og med ganske triumferende hyl, når det lykkes at holde balancen og mærke dette betagende sug i maven med al dette vilde vand omkring sig. Og det går over forventning, også hvis man den første gang udbeder sig Mads’ nærvær, hvor han næsten som om der er en snor imellem guider den noget bekymrede ned til fornuftige valg. Glædeshylet efter næste tur helt alene er omend endnu vildere.

Vi prøver turen en 2-3 gange, accepterer så, at det vil være fornuftigt med en frokost med sammenklappede madder og flere omgange kaffe, sidder og bliver lidt småkolde, inden Mads med en gevaldig omgang stram ’exersits’ får os op på naglerne igen. En time tilbage har vi i denne vanddrutchjebane, og nu begynder vi at vælge nye ruter, finde eddyer på vejen ned, og 2 af os når at fange eddyen ved den store sten i ’muren’ og prøver at surfe sidelæns i det faldende vand. Begge bliver vi dog spulet hurtigt og grundigt ned, men havde vi haft en 6-7 gange til, så... Kurt er mester for kursets mest spektakulære væltetur, da han mister balancen lige efter ’muren’ og må med kajak og pagaj i hånden lade sig flyde ned en 150 m, inden han bliver fanget ind af en venlig lystfisker. Jo... kontakten med hurtige sten kan godt gøre av!

Og så er dagen og de 2 dages kursus gået. Vi har blot tilbage at få hentet vores grej og få det stuvet ind i Theas formidable Chrysler, der har plads til os alle sammen. Mads får sine fortjente ord for kompetent og inspirerende undervisning, og stedet har vi fået noteret os og glemmer vist ikke lige med det samme.

Ja, og så er der ellers returtur på næsten 5 timer med 2 broer, 1 færge og omtrent 400 km. Kråkekull er godt nok forbistret langt væk, men mon ikke alle seks synes, at turen har været hele transporten vær

/Ib

Fåborg Outdoor Event

Igen i år blev der afholdt Fåborg Outdoor Event i weekenden 22 – 23 aug. Niels-Jørgen havde meldt os, ham og undertegnede, efter opfordring fra vores gode ven Jens Øyås Møller, tidligere Natur Turisme. til legende kajakundervisning Der var mange spændende workshop, men åbenbart ikke mange tilmeldinger til kajak-delen af eventen, da noget var taget af programmet,

Niels-Jørgen var nødsaget til at melde afbud, men jeg var da stadig tændt på at tage af sted, men det var jo sjovere med lidt selskab, og sørme om det ikke lykkes, at få selskab af 2 søde kajakpiger Thea og Ida, der så havde tilmeldt sig kajak rul for at kunne lære stormrul der kunne bruges til vore white water i Sverige, de syntes også jeg skulle gå med dem om til rulle workshoppen, men jeg ville ikke springe fra, legende kajak-undervisning, der blev undervist af Dansk Kano og Kajakklub, Vagn Adler Sørensen, der i øvrigt var eksaminator ved min instruktørprøve for et år siden i Nyborg, flink fyr, så ham ville jeg gerne hilse på igen.

Vi var et lille hold på 4 mand, der skulle lære at lege kajak, og det lykkes, eller retter det var sjovt, vi skulle tage tøjklammer fra hinanden, her måtte vi kun håndpaddle, så her fik vi pulsen op, dernæst skulle vi fange tennisbolde, og skyde efter hinanden, efter dette skulle vi ro fremad, vi måtte bare ikke holde rigtigt på pagajen, her kunne vi nemt vælte puh-ha, så var det 2 og 2, hvor jeg startede med bind for øjnene, det var også lidt af en udfordring da det blæste en del, så kom den største udfordring, vi skulle tage benene ud af kajakken, og sætte os op på bagdækket, nu begyndte det at sige plask rundt om, tungen lige i munden, jo det gik endnu, så svinger i rundt på kajakken, og hvad tror i der skete her, et stort plask og jeg var våd, og selvfølgelig lykkes en re-entry ikke sådan en dag, timen var rendt ud, men i kan paddle tilbage til søbadet i fyldte kajakker, det kræver også en del balance kunst, som heldigvis lykkes, da der var jo mange til at se på. Men en sjov undervisning, så stort tak til Vagn, håber vi ses en anden gang.

Her kom jeg så i godt selskab med pigerne igen, de var godt gennem rullet, men ellers klar til hjemturen, vi valgte dog færgen selv om vi havde drøftet at

ro hjem, men det bliver en anden gang, så også tak til Ida og Thea for hyggelig tur, vi kan kun opfordre til at tage af sted, det bliver også afholdt 19-21 aug. 2016.

Og undskyld Thea, jeg har ingen billeder.

Kurt Lund.

Grønlandsk Symposium i weekenden 21.- 23. august på Valdemars Slot med Helen Wilson, Mark Tozer og Dubside.

Kajak Inn, vor nærmeste kajakbutik, placeret på Valdemarslot, ejet af Pernille og Jacob, havde arrangeret denne spændende weekend.

En hel weekend med mulighed for fordybelse i grønlandske rul. Både for begyndere og øvede.



Dubside og Helen Wilson

Jeg tog kajakken fredag eftermiddag og pakkede udstyr og telt og begav mig på ensom tur mod Valdemars Slot. Det var super varmt og helt stille. En pragtfuld tur.

Da jeg nærmede mig stedet kunne jeg se en lille teltlejr med ca. 20 telte i alle størrelser. Jeg var den eneste, der kom sejlene, så mit udstyr var sparsomt i forhold til mange andre!

Der var ca. 25 tilmeldte, alle hyggelige folk og rigtig god stemning fra start, hvor jeg fik hilst på naboerne og slået telt op. Mødte en del gamle bekendte fra tidligere kurser. Rigtig hyggeligt. Mark Tozer, Helen Wilson og Dubside kom og hilste på, ☺. Super hyggeligt og dejligt at hilse på disse dygtige instruktører, rene guruer i min verden.

Pernille og Jacob sørgede for lejren, hvor der var en toiletvogn med fine forhold og bade. Pladsen lå lige ud til vandet mod øst. En pragtfuld beliggenhed. Men i løbet af weekenden blæste det meget op, så der var rimelig forblæst. Der var sat store pavilloner op, som vi kunne spise sammen i. Den første aften var der kaffe og lagkage, rigtig hyggeligt, mens vi hørte om programmet.

Lørdag aften var der fælles hygge og spisning, hvor Helen og Dubside viste film og fortalte om de grønlandske mesterskaber, som tydeligvis har en stor plads i deres hjerter.

På forhånd havde vi valgt hvilke rul vi gerne ville arbejde med. Man fik hver 3 workshops a 2 timer. Jeg havde to timer lørdag med Helen og Mark og 2 timer senere på dagen med Dubside, om søndagen igen 2 timer med Helen og Mark.

De havde valgt, vi skulle rulle i den lille sø foran Valdemars Slot. Det var jeg ikke forberedt på, vandet var meget grumset, man kunne intet se. Da det er ferskvand, sved det gevaldigt i svælget. Jeg lånte en næseklemme, så kunne legen gå i gang.

Mit fokus var håndrullet, og inden jeg kom til det, fik jeg en masse gode fif. De var fantastiske til at instruere, og gode til at supplere hinanden alle tre.

Jeg fik gode tips med, til selv at instruere, blandt andet stormrullet.

Samtidig lærte jeg en masse af mine medkursister og havde en rigtig god weekend, hvor jeg blev total mørbanket, af alle de rul!

Når man ikke øvede rul var der tid til at se på, lære sjove ting og blive inspireret, samt bare hygge.

Kajak Inn havde bygget et stativ til tørrul, og Dubside havde sin pointtavle med og fortalte hvad rullene hedder på grønlandsk. Øj, hvor er han dog smidig, den lille mand. Så alle der havde lyst, svang sig i rebene. Jeg var naturligvis med på den vogn også - i det små, forstås.

Tue Olsen fra On Adventure deltog også, og han er nok den dygtigste rebruller, vi har her i landet.

Andreas Holm deltog også, viste sine flotte pagajer, og lavede alle sine flotte blær' rul, herligt.

Lørdag og søndag morgen var der 1 times yoga med Charlotte Hoffman, hvor alle stort set deltog. Lækkert at dyrke yoga på det dugfriske græs.

Glæder mig til næste år / Susanne G

Vinteren står for døren og temperaturen i luft og vand er hurtigt på vej ned.

Jeg var jo en tur i baljen her forleden og blev godt forskrækket - også over hvor hurtig jeg blev kold og hvor gennemvåd jeg blev, selv i tørbukser.

Nu har jeg fundet en artikel om kulde - det er både lærerig og skræmmende læsning, vinterroere skal virkelig tænke sig godt om, og have styr på tingene!

<http://www.kajakgal.dk/koldt-vand-hvad-sa/>

Mange hilsener
Susanne L

*Et lille suk fra Ib, der fører km-protokollen:
-Skriv tydeligt og gerne med blokbogstaver.
-Både for- og efternavn (fx har vi flere der hedder Lars...)
-Det er ikke Ib, der skal regne dit samlede km-tal ud!
(Brug HUSKEBLOKKEN foran i protokollen. Her skriver du løbende dit samlede km-tal, så du slipper for at bladre forvirret rundt senere)*

**Kilometertal under 20 er ikke medregnet for voksne. Listerne i Marstal og Ærøskøbing føres hver for sig.
Kun når bladet udkommer, og til nytår, bliver de to tal lagt sammen.
Kilometre, der er padlet andre steder, vil blive medregnet når de indføres i logbogen enten i Marstal eller Ærøskøbing.**

Km-statistik opgjort 30. september 2015

Børn - unge

Ida	75
Dagmar	40
Sofie	38
Thea	38
Julius	37
Hannah	34
Erik	32
Aslaug	25
Marie	21
Josefine	19
Wanda	15
Kira	11
Jessica	10
Lucas	9
Christian	8
Asger	3
I alt km	415

Voksne medlemmer

Km-statistik	M	Æ	I alt		M	Æ	I alt
Efterår 2015							
Ib Olsen	1087	78	1165	Tor Wittenkamp	84		84
Charlotte Aabye	738		738	Astrid Lundgaard	81		81
Anne Lund	316	349	665	Christoffer Jensen	78		78
Henrik Lindberg	543		543	A. K. Aagaard	78		78
Kurt Lund	503		503	Anita Bilde	70		70
Else Jakobsen	442	37	479	Anya Østergaard	69		69
Susanne Larsen	457		457	Ida Østergaard	68		68
Karna Ravnø	431		431	Kristina Cassidas	67		67
Thea de M. Jensen	423		423	Rasmus Harboe	66		66
Niels-Jørgen Bech	389		389	Hanne Dreyer		66	66
Vagn Christiansen	280		280	Katja Lund	65		65
Margrethe Dantzer	277		277	Jes Jørgensen	65		65
Susanne Grube	275		275	Lars Ericsson	64		64
Ingrid Nielsen	232		232	Ditte S. Pedersen	60		60
Lisbeth Bak	226		226	Connie Kristensen	59		59
Anne Lykke Arrias	218		218	Johnny Young	58		58
Ken Vøge	217		217	Kim Hartvigsen	55		55
Ida Marie Andersen	216		216	Rasmus Nielsen	54		54
Lars Bak	200		200	Lillian Stubbe	54		54
John Kristensen	190		190	Freja Midttun	53		53
Lars Riis Steinfeldt	184		184	Bjørn Jensen	53		53
Jan Condorp	155		155	Rebekka Olsvig	53		53
Johannes Hansen	149		149	Kristina Munch Larsen	53		53
Lise Lomholt	132		132	Maya Munch Larsen	53		53
Jens Andersen	132		132	Anton Bjørn Lund	52		52
Jørgen Friis	130		130	Søren Nuka Olsvig	51		51
Johan Koch		121	121	Bjarne Hjort	48		48
Lea G. Jørgensen	112		112	Emma Kraag	43		43
Carsten Dissing	110		110	Ruth Nørgaard	39		39
Maja Kjær	100		100	Cecilie Foss	27		27
Yonina Groof	90		90	Pernille Koudal	26		26
Dorte Dihver	85		85	Birte Seier Grønne	26		26
Makka Thorsen	85		85	Erik Skytt	20		20
				I alt km			11567

Kalender efterår 2015

December

Lørdag	05.12	15.00	Optog med julepyntede kajaker
Lørdag	05.12	18.00	Julefrokost

Kalender 2016

Januar

Fredag	01.01.	14.00	Nytårsrul

Marts

Lørdag	05.03	14.00	"Katten af tønden"
		16.00	Generalforsamling